

ارزیابی شاخص خشکسالی پالمر در حوزه‌ی قلعه شاهرخ (سراب زاینده‌رود)

سارا آزادی^{۱*}، سعید سلطانی کوپایی^۲، منیره فرامرزی^۳، علیرضا سلطانی تودشکی^۴

^{۱*} دانشجوی کارشناسی ارشد آبخیزداری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه صنعتی اصفهان

s.azadi@na.iut.c.ir

^۲ دانشیار، دکترای آبخیزداری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه صنعتی اصفهان

^۳ استادیار، دکترای مدیریت منابع آب، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه صنعتی

^۴ استادیار، دکترای آبیاری، گروه آب، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان

چکیده

خشکسالی به عنوان یک پدیده ترین بلا یا طبیعی، پدیده ای خزنده به شمار می‌رود. بنا به سوابق تحقیقی به منظور شناسایی شدت و گسترش خشکسالی عموماً شاخص‌هایی توسعه داده شده است که هر کدام ورودیها و شرایط استفاده خاص خود را دارا می‌باشند. هدف این تحقیق، استفاده از خروجی‌های واسنجی و صحت‌سنجی شده مدل هیدرولوژیکی SWAT جهت محاسبه و ارزیابی شاخص شدت خشکسالی پالمر در حوزه‌ی قلعه شاهرخ در بالادست سد زاینده‌رود می‌باشد. شاخص بر اساس ۴ روش و با استفاده از خروجی‌های مدل ذکر شده، محاسبه گردید. استفاده از خروجی‌های مدل نسبت به فرضیات خود شاخص نتایج متفاوتی را نشان داده است و بنابراین علت آن به خطای برآورد در مراحل شاخص و یا مدل مربوط می‌شود و پیشنهاد می‌گردد که ضرایب و معادله شاخص برای شرایط ایران و خصوصاً حوزه‌های آن اصلاح شود. همچنین این مدل برای مناطق مورد نظر بخوبی واسنجی و صحت‌سنجی گردد تا با استفاده از خروجی مناسب مدل و شاخص اصلاحی بتوان ارزیابی مناسبتری را از خشکسالی داشت. این تحقیق زمینه‌ای را برای مطالعه تأثیر تغییر اقلیم بر خشکسالی‌هایی با توالی مختلف و منابع آب آینده، فراهم می‌سازد.

واژگان کلیدی: ارزیابی، حوزه زاینده‌رود، خشکسالی، شاخص پالمر.

Assessing Palmer Drought Index in the Ghale Shahrokh watershed (upstream Zayandeh-rood)

Abstract

Drought as one of the most complex natural disasters is considered as a recurrent phenomenon. Different indicators, each with its own inputs and conditions of use, have been developed to identify the severity and spread of its occurrence. This study aimed to modify the Palmer Drought Severity Index (PDSI) using the outputs of an existing SWAT hydrological model of Ghale shahrokh chatchement in upstream Zayandeh rood river. some different outputs of SWAT model based on four way were used to modify the PDSI separately. These are monthly values of soil moisture, surface runoff, actual ET and ... The results showed disparities between monthly PSDI with that of modified values (m-PDSI). We concluded that an error propagation might occur when calculating PDSI with its original formula. The results can be improved if the hydrological components are systematically simulated for the study area and fed into the PDSI formula. We suggested also to calibrate

and validate the PDSI formula for the study area as an alternative option. The results of this study can be further used to account for the impacts of climate change on drought issues.

Keywords: Zayandeh rood watershed, Drought, Index Palmer.

(۱) مقدمه

اگرچه خشکسالی یک مؤلفه‌ی طبیعی از اقلیم در مناطق خشک و نیمه‌خشک است اما احتمال وقوع آن در اقلیم دیگر نیز وجود دارد. خشکسالی به عنوان یک پدیده‌ی پیچیده‌ترین بلای طبیعی، پدیده‌ی بخت‌بازانه‌ی هشتمین رده‌ی وقوع طولانی آن بود و اثرات ناشی از آن تغییرات مختلف، مانند کشاورزی، اجتماعی و غیره، به صورت تدریجی ظاهر می‌شود.

کاهش خسارات ناشی از خشکسالی برابر با بیشتر از خسارات ناشی از سایر بلای طبیعی مثل سیل و زلزله می‌باشد (آسیایی، ۱۳۸۵). با توجه به مشخصات و متغیرهای اقلیمی تعاریف متعددی برای خشکسالی ارائه شده است اما عنصر اصلی تمام تعاریف، کمبود آب می‌باشد و نبود آب به معنای نبود حیات است (آسیایی، ۱۳۸۵). تعریف عمیق‌تر آن شامل چهار بخش است: خشکسالی هواشناسی، خشکسالی هیدرولوژیکی، خشکسالی کشاورزی، خشکسالی اقتصادی-اجتماعی (استرینگر و همکاران، ۲۰۰۹). دانش‌پژوهان به اندازه‌ی توسعه‌نیافتگی کپرها و کارهای مناسب جهت رفع کمبود بارندگی باید و به دلیل طبیعت و ذاتی پدیده خشکسالی، تعیین زمان آغاز، گسترش و پایان آن بسیار دشوار است از این رو شناسایی و پیش‌بینی خشکسالی خود یافته‌ای ارزشمند برای مدیریت منابع آبی و کاهش خسارات ناشی از خشکسالی خواهد بود.

بنا به سوابق تحقیقی به منظور شناسایی شدت و گسترش خشکسالی عموماً شاخص‌هایی توسعه داده شده است که هر کدام ورودی‌ها و شرایط استفاده خاص خود را دارا می‌باشند. با توجه به در دسترس بودن اطلاعات اقلیمی، بسیاری از این شاخص‌ها متغیرهای هواشناسی را بعنوان ورودی در نظر می‌گیرند، مثل شاخص‌های هواشناسی^۱ (SPI) (شاخص استاندارد شده‌ی بارش) (بنسال و همکاران، ۲۰۱۱) که تنها بارش را در نظر می‌گیرد و شاخص‌های پیچیده‌ای که بارش، پتانسیل تبخیر-تعرق، رطوبت پیشین خاک و رواناب را در بیلان آب مورد استفاده قرار می‌دهند مثل شاخص شدت خشکسالی پالمر^۲ (PDSI) و شاخص Z پالمر (پالمر، ۱۹۶۵).

مطالعات پیشین با محاسبه شاخص‌های مختلف به ارزیابی خشکسالی پرداخته‌اند در حالی که باید به این نکته توجه داشت که این شاخص‌ها، تنها بر اساس یکسری فرضیات اولیه و داده‌های خود محاسبه شده‌اند که در یک منطقه خاص ممکن است نتایج متفاوتی را نشان دهند، اگر خصوصیات و شرایط فیزیکی یک منطقه وارد محاسبات شاخص شود می‌تواند باعث ارائه نقشه‌های با دقت بسیار بهتری شود، تاکنون تحقیقی در این زمینه صورت نگرفته است از این رو با استفاده از مدل‌های هیدرولوژیکی و فیزیکی و مرتبط نمودن آنها با شاخص‌ها، حساسیت لازم در کار لحاظ می‌شود و این خلا علمی تا حدودی رفع می‌گردد، بایستی در نظر داشت که، در عمل خشکسالی را با شاخص طبقه بندی می‌گردد، اما همانطور که قبلاً ذکر گردید این شاخص‌ها بر اساس یکسری اطلاعات و فرضیات منطقه تولید شاخص هستند که شرایط فیزیکی منطقه را با وضوح زمانی و مکانی بالا نشان نمی‌دهد و بنابراین تأثیر یک خشکسالی را به درستی نشان نمی‌دهند (بنسال و همکاران، ۲۰۱۱). با توجه به درک خشکسالی به عنوان نتیجه‌ای از تغییر پذیری بارش، دما و رطوبت خاک، PDSI می‌تواند با مرتبط شدن با مدل‌های

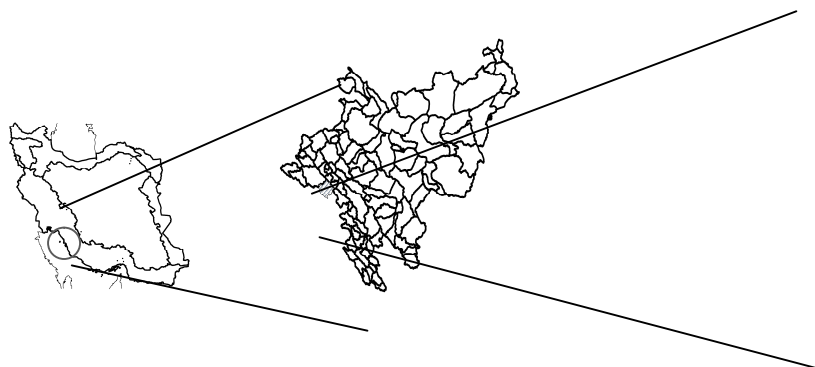
^۱ Standardized Precipitation Index.
^۲ Palmer Drought Severity Index.

هیدرولوژیکی برای ارزیابی خشکسالی استفاده گردد، شاخص بر اساس یک معادله‌ی بیلان آبی ساده می‌باشد. در نهایت با توجه به اهمیت بالای خشکسالی و تأثیر آن بر امنیت غذایی و آب، در این تحقیق سعی بر این است که از خروجی‌های واسنجی و صحت‌سنجی شده مدل هیدرولوژیکی SWAT^۳ (فرامرزی و همکاران، ۲۰۰۹) جهت محاسبه شاخص شدت خشکسالی پالمر استفاده و نهایتاً به ارزیابی آن در حوزه‌ی قلعه شاهرخ در بالادست سد زاینده‌رود پرداخته شود.

۲) مواد و روش‌ها

۲-۱ منطقه مورد مطالعه

حوزه‌ی آبخیز قلعه شاهرخ یا حوزه‌ی آبخیز رودخانه زاینده‌رود (شاخه اصلی) با مساحت ۱۵۰۹۸۰ هکتار می‌باشد که حدوداً دارای طول جغرافیایی ۵۰/۳۶ درجه‌ی شرقی و عرض جغرافیایی ۳۲/۴۶ شمالی می‌باشد. قسمت اعظم سطح حوزه را کوه‌ها و ارتفاعات تشکیل داده است. این حوزه از شمال، غرب و جنوب غرب به ترتیب به کوه‌های سفید، خوربه، گرپوش، ونک، گندابه، لیل، کلک و چوبین محدود شده است، بلندترین ارتفاع این حوزه ۳۹۷۴ متر و متعلق به کوه گرپوش است. حداقل ارتفاع حوزه ۲۱۸۹ متر مربوط به بستر رودخانه و ارتفاع متوسط آن ۲۶۵۰ متر می‌باشد. شیب متوسط حوزه ۱۵.۶۴ درصد است. شکل (۱) موقعیت زیرحوزه نسبت به کل زاینده‌رود را نشان می‌دهد.

شکل (۱) موقعیت زیر حوزه قلعه شاهرخ در حوزه آبخیز زاینده‌رود و جانیابی آن در ایران [۴].

^۳ Soil and Water Assessment Tool.

این منطقه از لحاظ اقلیمی تحت تأثیر هر سه سیستم بارش‌زا است یعنی جبهه‌ی رطوبتی غربی- شرقی که از سمت غرب و مدیترانه وارد کشور می‌شود، سیستم اقیانوس اطلس شمالی که از سمت شمال غرب و سیستم دریای سراغ که از سمت جنوب غرب وارد کشور می‌شوند. بارندگی در سراسر منطقه متفاوت بوده و از ۳۰۰ میلی‌متر تا ۱۴۰۰ میلی‌متر متغیر است. رژیم بارندگی نیز همانند اکثر نقاط ایران مدیترانه‌ای می‌باشد یعنی بخش اعظم بارش بین مهر تا اواخر اردیبهشت رخ می‌دهد (براتی قهفرخی، ۱۳۸۵).

از آنجایی که این منطقه‌ی برفگیر، در بالادست زاینده‌رود می‌باشد و به عنوان سرچشمه، نقش اصلی را در تأمین آب زاینده‌رود دارد، بنابراین ارزیابی خشکسالی در این منطقه، کاهش اثرات آن در پایین‌دست، بهره‌وری مناسب از منابع آب و کاهش خسارات ناشی از خشکسالی را در پی خواهد داشت.

۲-۲) شاخص شدت خشکسالی پالمر

شاخص شدت خشکسالی پالمر توسط دبلیو. سی. پالمر^۴ (۱۹۶۵) برای سنجش میزان نوسانات ذخیره‌ی رطوبتی خاک در ایالات متحده‌ی آمریکا توسعه یافت. اساس آن، معادله بیلان آب خاک می‌باشد که علاوه بر ایالات متحده‌ی آمریکا در سایر کشورهای جهان جهت مطالعه خشکسالی مورد استفاده قرار گرفته است. بدلیل پیچیده و طولانی بودن روش، تنها به بخشی از آن اشاره می‌شود. بطور کلی روند محاسباتی این شاخص را می‌توان به صورت زیر بررسی نمود:

گام اول: مشابه بسیاری از شاخص‌ها، انحراف رطوبتی اقلیم مورد نظر (d) در هر دوره (i)، بدست می‌آید. به منظور برآورد d، نیاز به تعریف یک معیار مقایسه برای تعیین نوع و مقدار این انحراف است. پالمر از یک الگوریتم بیلان رطوبت آب در خاک استفاده نمود که در آن یکسری محاسبات آبشناختی برای اطلاعات درازمدت منطقه (خصوصیات خاک، بارش و تبخیر تعرق پتانسیل) صورت می‌پذیرد.

این گام شامل دو قسمت محاسباتی است: قسمت اول- شبیه‌سازی ریاضی بیلان آبی و برآورد عوامل واقعی و پتانسیل بیلان آبی شامل: مقادیر واقعی و پتانسیل تبخیر و تعرق^۵، تغذیه رطوبت^۶، اتلاف رطوبت^۷ و رواناب^۸ می‌باشند که پالمر از روش تورنت وایت برای محاسبه تبخیر تعرق پتانسیل و از یک مدل بیلان آبی برای بدست آوردن سایر فاکتورها استفاده کرده است (سلطانی تودشکی، ۱۳۸۶) با توجه به نقدهای زیادی که در مورد این بیلان مطرح می‌باشد، در این تحقیق از داده‌های خروجی مدل SWAT بصورت ماهانه (تبخیر تعرق واقعی و پتانسیل، رطوبت خاک در آغاز و پایان ماه، رواناب سطحی، ظرفیت نگهداری آب قابل دسترس خاک) استفاده می‌گردد. قسمت دوم- محاسبه‌ی بارش مقتضی شرایط عادی اقلیمی و تعیین میزان شاخص انحراف رطوبتی (Z_i) که پالمر توسط یکسری فرآیندهای نسبتاً پیچیده آن را دنبال کرده است این شاخص، ویژگی‌های مناطق مختلف را برای مقایسه، یکدست می‌کند و از نسبت بین مقادیر واقعی و پتانسیل ۴ فاکتور ذکر شده در درازمدت محاسبه می‌شود. گام دوم: مقادیر Z_i برای استخراج شاخص نهایی پالمر، وارد فرآیندهای دیگری می‌شوند (سلطانی تودشکی، ۱۳۸۶). معادله نهایی شاخص پالمر که در سال ۱۹۶۵ برای ۱۳ ایالت در آمریکا، بدست آمده، در زیر آورده شده است. مقادیر مختلف X_i مثبت و منفی به ترتیب شرایط ترسالی و خشکسالی را از درجات خفیف تا شدید، نشان می‌دهد.

$$X_i = 0.897 * X_{i-1} + Z_i / 3 \quad (1)$$

^۴W.C. Palmer.
^۵Evapotranspiration
^۶Recharge.
^۷Loss.
^۸Run-off.

با وجود اینکه رابطه (۱) باید برای شرایط اقلیمی مناطق مختلف اصلاح گردد، در این تحقیق مورد استفاده قرار گرفته است. در اینجا از ۴ روش مختلف جهت محاسبه شاخص استفاده شده است، روش های ۱: تماماً با فرضیات اولیه خود شاخص، ۲: استفاده از تبخیر تعرق پتانسیل خروجی از مدل، ۳: استفاده از رطوبت موجود در خاک جهت محاسبه فاکتورهای اتلاف و تغذیه رطوبت، ۴: استفاده از تمامی داده های خروجی مدل که در بالا آمده است. محاسبات برای ماه های اکتبر ۱۹۹۰ تا دسامبر ۲۰۰۲ (۱۳ سال) برای حوزه ی ذکر شده انجام شده است.

۳-۲) مدل هیدرولوژیکی SWAT:

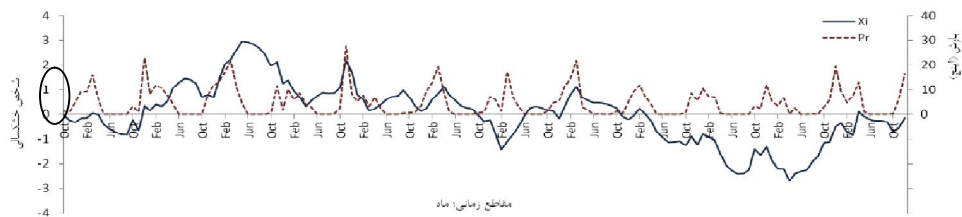
SWAT مدلی مفهومی و نیمه توزیعی^۹ است که برای شبیه سازی هیدرولوژیکی حوزه های آبخیز با مقیاس بزرگ می باشد و از زمان ایجاد آن در اوایل ۱۹۹۰، قابلیت های آن بطور پیوسته در حالت توسعه می باشد. این مدل برای پیش بینی تأثیر مدیریت زمین بر کیفیت و کمی آب، رسوب و رشد گیاه در سطح حوزه های آبخیز و بزرگ با خاک، کاربرد برای ارزیابی و پیش بینی تغییرات در استفاده از زمین و تغییرات در کیفیت آب، فرسایش خاک، مدیریت منابع آبی و تغییرات اقلیمی مورد استفاده قرار گرفته است (نیچ و همکاران، ۲۰۰۹).

نقشه های آبخیز مورد نیاز شامل نقشه مدل ارتفاع قومی یا DEM، نقشه کاربری زمین و نقشه خاک می باشند که هر سه باید در قالب رستر به هم دلاری شوند. قابل ذکر است که این مدل با کمک داده های مدل های گردش جهانی، قابلیت شبیه سازی داده های مورد نیاز جهت محاسبه شاخص برای دوره های زمانی آینده را دارد.

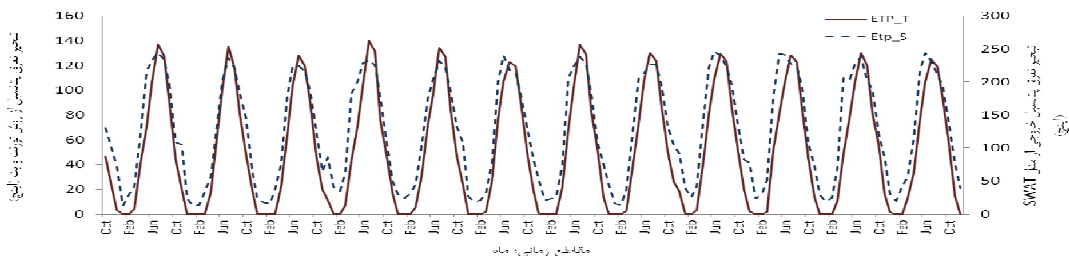
۳) نتایج

نتایج بدست آمده از این مطالعه شامل شکل های ۲، ۳، ۴ و ۵ می باشد. شکل ۲- تغییرات مقادیر شاخص و بارش را از اکتبر ۱۹۹۰ تا دسامبر ۲۰۰۲ نشان می دهند. محورهای افقی دوره ی زمانی را با فاصله ۴ ماهه و محورهای عمودی در سمت راست و چپ به ترتیب مربوط به مقادیر بارش با واحد اینچ و شاخص محاسبه شده می باشد، در این جا، شاخص بطور کامل بر اساس فرضیات اولیه ی آن محاسبه شده و این شکل نشان می دهد که انطباق مناسبی بین مقادیر بارش و مقادیر محاسبه شده ی شاخص پالمر وجود ندارد. در شکل ۳- مقایسه ی بین داده های تبخیر تعرق خروجی از مدل با تبخیر تعرق محاسبه شده به روش تورنت وایت (مورد استفاده در شاخص پالمر) نشان داده شده است. شکل ۴- مقایسه بین داده های رطوبت خاک خروجی مدل را با داده های بدست آمده از بیلان آبی مورد استفاده در روش پالمر را نشان می دهد. در نهایت شکل ۵- مقایسه بین مقادیر شاخص پالمر بدست آمده بر اساس ۴ روش که در قسمت های بالا آمده است را نشان می دهد.

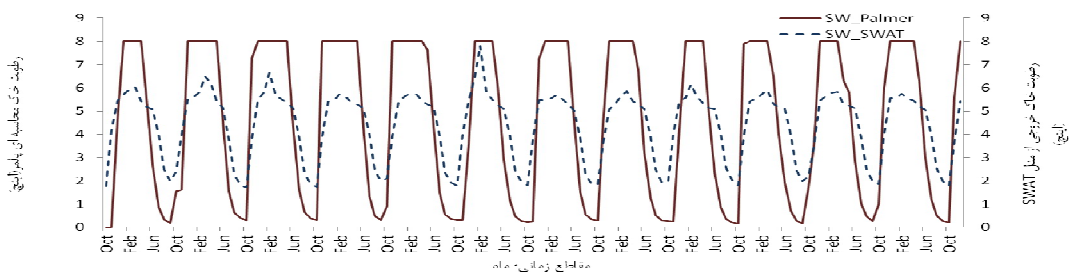
^۹ Semi distributed

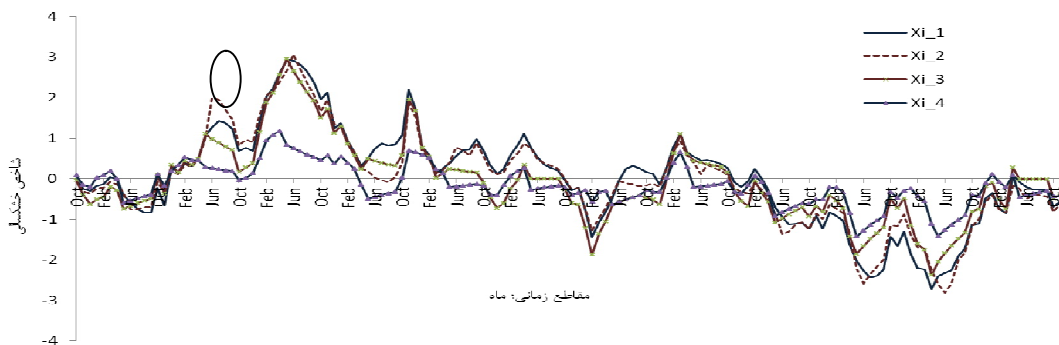
شکل ۲) مقایسه بارش ماهانه و شاخص پالمر محاسبه شده بر اساس روش ۱ (استفاده از تمامی فرضیات اولیه شاخص پالمر).

شکل ۳) مقایسه تبخیر تعرق پتانسیل خروجی مدل با تبخیر تعرق محاسبه ای در شاخص پالمر (روش تورنت و ایت).

شکل ۴) مقایسه رطوبت خاک خروجی مدل با رطوبت محاسبه شده پالمر.

شکل ۵) مقایسه شاخص پالمر محاسبه شده بر اساس روش ۴.

۴) نتیجه گیری و پیشنهادات

طبق مطالب ذکر شده در بخش نتایج، شکل ۲ نشان می‌دهد که الزاماً نقاط بیشینه‌ی بارش با شاخص محاسبه شده به روش ۱، هماهنگ نیست و این از ویژگی‌های خاص شاخص پالمر است که بر اساس یکسری فرآیندهای پیچیده بدست می‌آید و حافظه‌ی زمانی دوره‌های خشک را پویا در نظر می‌گیرد بطور مثال در شکل ۲، در فوریه سال دوم با اینکه مقدار بارش در حدود ۱۸ اینچ است و با بارش گام زمانی قبل بطور تقریبی ۹ اینچ اختلاف دارد مقدار عددی شاخص نزدیک به حالت نرمال شده و تفاوت چندانی با وضعیت قبل نداشته است. همچنین این وضعیت در ماه‌های دیگر و در سال‌های متمادی دیده می‌شود. بطور کلی وضعیت ماه جدید تحت تأثیر ماه‌های قبلی است و اگر در بین چند ماه خشک متوالی، مقدار بارش یک ماه خاص بطور قابل توجهی زیاد باشد، ممکن است شاخص تغییرات چشمگیری نداشته باشد و وضعیت را همچنان خشک نشان دهد.

آنچه که از شکل ۳ مشخص می‌شود این است که داده‌های تبخیرتغرق خروجی مدل (روش هارگریوز) با داده‌های بدست آمده از خود شاخص (روش تورنت وایت)، اختلاف چندانی ندارند و مقادیر نهایی شاخص پالمر (بر اساس روش ۲) نیز این چنین می‌باشد. از آنجایی که شاخص، نتایجی با اختلاف ناچیز را داشته است، می‌توان نتیجه گرفت که در این حوزه، تبخیرتغرق شدیداً به دما وابسته است و حساسیت شاخص به داده‌های تبخیرتغرق زیاد نمی‌باشد البته پیشنهاد می‌گردد که حساسیت شاخص نسبت به سایر روش‌های برآورد تبخیرتغرق مورد سنجش قرار گیرد.

در شکل ۴، مقادیر رطوبت خاک خروجی از مدل در بیشتر ماه‌ها و در دامنه‌ای تقریباً ثابت، نوسان دارد و تفاوت زیادی را با داده‌های رطوبت خاک بدست آمده از مدل بیلان آبی مورد استفاده در شاخص پالمر نشان می‌دهد اما تفاوت بین نتایج نهایی شاخص (بر اساس روش ۳)، چشمگیر نمی‌باشد و در این جا هم می‌توان به این مطلب اشاره کرد که شاخص پالمر در این حوزه، به مقادیر رطوبت خاک حساسیت زیادی ندارد و بنابراین با هر نوع منبعی برای تولید داده‌های رطوبت خاک، تغییرات چندانی نخواهد داشت.

نتایج بدست آمده از محاسبه شاخص با ۴ روش ذکر شده در بخش‌های بالا، در شکل ۵ آورده شده است و نشان می‌دهد که روند مشابهی از نظر اینکه با گذشت زمان شرایط به سمت شرایط نرمال (مقادیر صفر شاخص) و خشکسالی (مقایر منفی)، پیش رفته، وجود دارد، همچنین نشان می‌دهد که در ماه‌های انتهایی، تأخیر زمانی بیشتر از ماه‌های ابتدایی می‌شود که این حالت، در روش ۴ نسبت به روش‌های دیگر بیشتر به چشم می‌خورد.

در روش‌های ۱، ۲ و ۳ تقریباً روند مشابهی از نظر وضعیت خشکسالی و ترسالی دیده می‌شود در حالی که، در روش ۴ از نظر مقادیر عددی شاخص و نشان دادن درجه وضعیت خشکسالی، با سایر روش‌ها تفاوت دارد مثلاً در ژانویه سال سوم که بر روی شکل مشخص شده است، مقادیر شاخص بدست آمده از سه

روش اول تقریباً هماهنگ و منطبق بوده است در حالیکه در روش ۴ تفاوت زیادی با سایر روش ها دیده می شود .

از نتایج بدست آمده از تشریح شکل های بالا می توان نتیجه گرفت که در شکل ۵، روش ۴ که از کل داده های مدل استفاده شده است، وضعیت بیشتر نزدیک به نرمال و خشکسالی نشان داده می شود در حالیکه در روش های ۱، ۲ و ۳ شرایط ترسالی بیشتر دیده می شود، این تفاوت ها نشان از حساسیت شاخص به عوامل بیلان آبی است و نتیجه گرفته می شود که حتی الامکان به دنبال روش هایی برای برآورد دقیق عوامل باشیم و طبیعتاً نتایج به واقعیت نزدیک تر خواهند شد. پیشنهاد می شود در هر منطقه مطالعاتی، مدل های هیدرولوژیکی با اساس فیزیکی مانند مدل SWAT با کارهای جانبی و تکمیلی دیگر همراه شود تا بتوان اطمینان خوبی از داده های خروجی مدل داشت و اگر در منطقه ای به اطمینان خوبی از این داده ها رسیدیم توصیه می شود که این روش نیز برای آن منطقه در نظر گرفته شود. از طرف دیگر با توجه به اینکه شاخص پالمر بر اساس شرایط ایالات آمریکا بدست آمده است و در این مناطق تا حدودی کلیه فرضیات حاکم بوده و شاخص، ارزیابی نسبتاً خوبی از شرایط واقعی را نشان داده برای استفاده در مناطق دیگر به خصوص در ایران با اقلیم متفاوتی که وجود دارد، پیشنهاد می گردد معادله ی نهایی و ضرایب اقلیمی بکار رفته در آن، تصحیح گردد، با این کار، شرایط اقلیمی منطقه مورد مطالعه در محاسبات اولیه ی شاخص لحاظ و معادله ی نهایی استخراج می شود، حال با استفاده از معادله ی اصلاحی جدید و با استفاده از داده های مورد اطمینان خروجی از مدل، می توان به ارزیابی بهتر خشکسالی پرداخت. با توجه به مسائل بحران کمبود آب، وقوع خشکسالی های طولانی و شدید و تأثیر پدیده تغییر اقلیم بر این موارد در دهه های اخیر، توسعه ی چنین مدل هایی که توانایی نشان دادن شرایط فیزیکی و خاص یک منطقه را دارند و حساسیت های لازم را در محاسبات و ارزیابی ها لحاظ می نمایند، بیش از پیش اهمیت پیدا می کند.

همچنین با توجه به اینکه مدل ذکر شده قابلیت برآورد داده های مورد نیاز جهت محاسبه ی عوامل بیلان آبی را برای دوره های زمانی مختلف در آینده دارد، این مطالعه زمینه ای را برای مطالعه ی تأثیر تغییر اقلیم بر خشکسالی هایی با توالی مختلف و منابع آب در سال های آینده، فراهم می کند.

منابع و مراجع

- (۱) آسیایی، م. (۱۳۸۵) "پایش خشکسالی در مشهد". جغرافیا و توسعه ی ناحیه ای (شماره هفتم)، ص ۱۸۶-۱۶۷.
- (۲) براتی قهفرخی، س. (۱۳۸۵) "بررسی تغییرات کاربری اراضی و تأثیر آن در رفتار هیدرولوژیک زیرحوزه ی قلعه شاهرخ سد زاینده رود در طول دوره زمانی ۱۳۸۵-۱۳۸۱"، پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه صنعتی اصفهان. ص ۴۱-۳۹.
- (۳) سلطانی تودشکی، ع. (۱۳۸۶) "کمی سازی خشکسالی با رویکرد هوا-آب شناختی؛ مبانی نظری و کاربرد"، پایان نامه دکتری. دانشکده کشاورزی، دانشگاه شیراز.
- (۴) بدون نام. (۱۳۹۰). نقشه دیجیتالی از حوزه ی زاینده رود.

- (5) Bonsal, B. R., Wheaton, E. E., Chipanshi, A. C., Lin, C., Sauchyn, D. J. and Wen, L. (2011.) Drought Research in Canada: A Review, *Atmos. Ocean*, 49, 303-319.
- (6) Faramarzi, M., Abbaspour, K. C., Schulin, R. and Yang, H. (2009.) Modelling blue and green water resources availability in Iran, *Hydrol. Processes*, 23, 486-501.
- (7) Neitsch, S.L, Arnold, J.G., Kiniry, J.R. and Williams, J.R. (2009). Soil and water assessment tool documentation, (user's manual).
- (8) Stringer, L. C., Dyer, J. C., Reed, M. S., Dougill, A. J., Twyman, C. and Mkwambisi, D. (2009.) Adaptations to climate change, drought and desertification: local insights to enhance policy in southern Africa. *Environ. Sci. Policy*, 12, 748-768.